Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36903
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

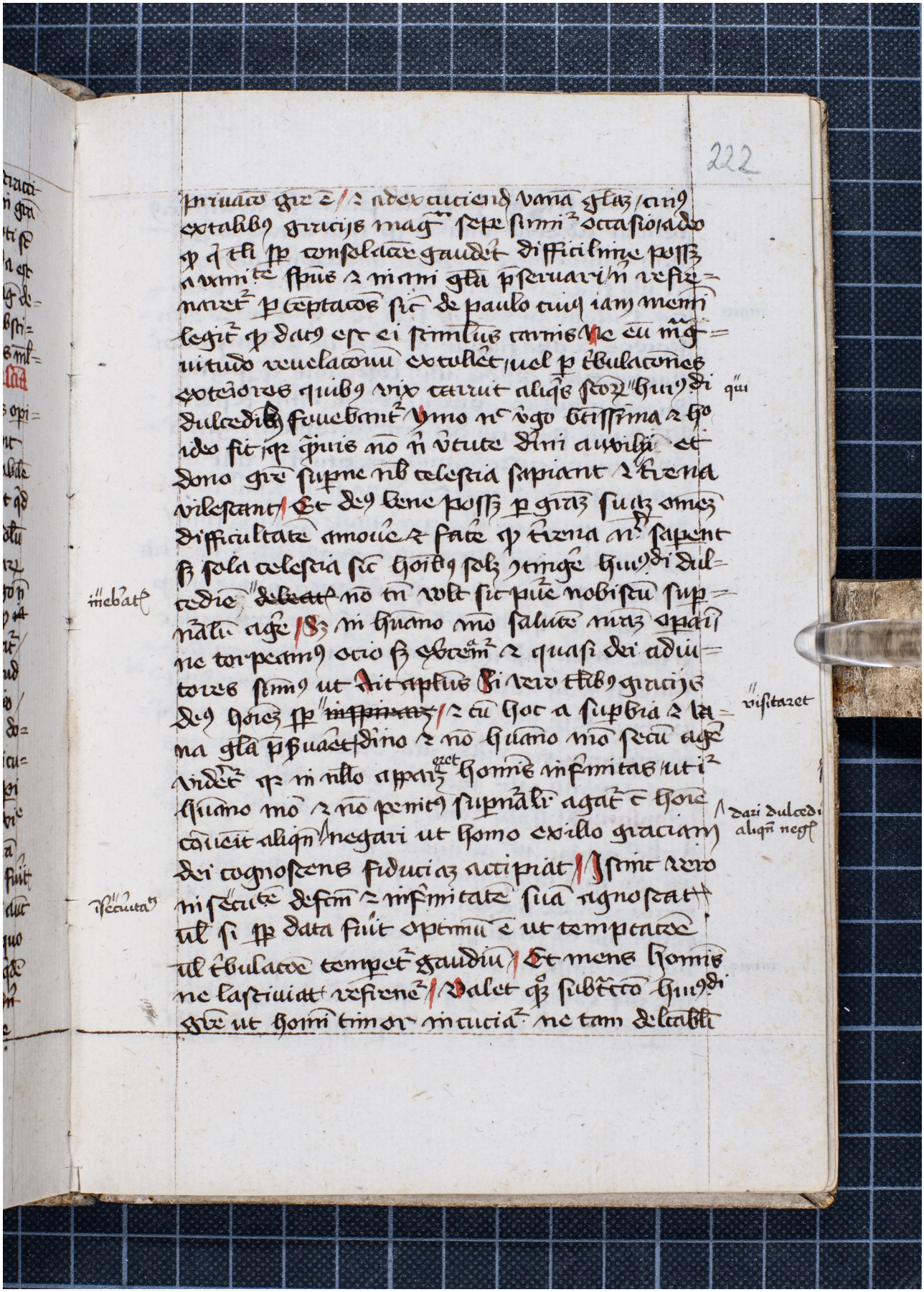

222

priuato gre ⁊ / ⁊ ideo auferendo vana gloria / cum
exterioribus gruciis magnis sepe simul octasio sado
p q tali pp consolatur gaudet difficilime posse
auxilio spus ⁊ miti gla p seruari / n resi-
nare p tentatos sic de paulo cuius iam memi
legit q datus est ei stimulus carnis / sic cu mag-
nitudo reuelationum extulerit / uel p tribulationes
exteriores quibus uix territ aliqs sororis hui di qui
dulcedinis fruebatur / Vmo ne ego beatissima ⁊ ho
ideo fit / sp quis no in virtute dni auxilii et
dono gre supne nb celestia sapiant ⁊ terrena
uilescant / Et deus bene posse p gratiam suam omes
difficultates amouere ⁊ fate q terrena ne sapient
ꝓ sola celestia sic hoiem solum stringere hui di dul-
cedine deleat no tn uult sic pure nobis cu sup- imebat
naliter agere / 8 / in huiusmo mo salute nrae appari
ne torpeamus otio ꝓ extrem ⁊ quasi dei adiu-
tores simus ut dicit apostolus / si uero tribus gruciis
deus homes pp infirmitatem / ⁊ cu hoc a superbia ⁊ la- visitaret
xa gla preseruaret dno ⁊ no huiusmo mo secu agere
uidet q in nullo apparet homis infirmitas / ut i
huiusmo mo ⁊ no permitit supnaliter agat ⁊ hoc
concedit aliqn / negari ut homo ex illo graciam dari dulcedi aliqn negat
dei cognoscens fiduciam accipiat / / Sunt uero
in secuta defectu ⁊ infirmitate sua cognoscat isecuta
ut si pp data fuit optimum ⁊ ut temptatione
ut tribulatione tempet gaudium / Et mens homis
ne lasciuiat resiste / / Valet ꝓ subtrato hui di
gre ut homi timor in cuncta ne tam delectabili